

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/35/2018
Identifikačné číslo spisu: 3813215266
Dátum vydania rozhodnutia: 31.05.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:3813215266.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: RECLAIM, a. s., so sídlom Staromestská 3, 811 03 Bratislava, IČO: 46 076 760, zast. advokátom Mgr. Romanom Babčaníkom, so sídlom Alžbetin Dvor 1348, 900 42 Miloslavov proti povinnej: M., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., o vymoženie istiny 18 175,66 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 15Er/2719/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 4CoE/120/2017-75 z 31. júla 2017, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie o d m i e t a.
- II. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesením, č. k. 4CoE/120/2017-75 zo dňa 31. 07. 2017 podľa § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Prievidza, č. k. 15Er/2719/2013-45 zo dňa 16. 03. 2017 v odvolaní napadnutom výroku I. o zastavení exekúcie. Súčasne odvolanie oprávneného proti výroku II. prvoinštančného rozhodnutia o trovách exekúcie podľa § 386 písm. c/ C. s. p. odmietol a návrh oprávneného na prerušenie exekučného konania podľa § 162 ods. 3 C. s. p. zamietol.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vo vzťahu k napadnutému výroku

I. prvoinštančného uznesenia o zastavení exekúcie vyplýva, že Okresný súd Prievidza ako súd prvej inštancie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „EP“ alebo „Exekučný poriadok“) zastavil exekúciu vedenú na základe exekučného titulu, ktorým je zmenkový platobný rozkaz Okresného súdu Bratislava V, č. k. 1Zm/167/2008-16 zo dňa 14. 07. 2008. Odvolací súd sa stotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že nárok vymáhaný v predmetnom súdnom konaní vznikol v súvislosti

so spotrebiteľskou zmluvou, pričom nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenia alebo neprípustnosť použitia znenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom. Pre tento prípad zákon ustanovuje domnienku (prezumpciu), podľa ktorej platí, že sú tu dôvody na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ EP

(§ 243f ods. 3 EP). Odvolací súd nezistil nesúlad ustanovení § 39 ods. 4, § 44 ods. 2,

§ 57 ods. 1 písm. m/ a § 243f EP v znení zákona č. 438/2015 Z. z. s Ústavou Slovenskej republiky, ani to, že by zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ EP v tomto štádiu konania predstavovalo zásah do ústavných práv oprávneného. Vo vzťahu k predmetnému exekučnému titulu má oprávnený zákonnú možnosť podať žalobu na obnovu konania, pričom následne v základnom konaní by malo dôjsť k posúdeniu zákonnosti vymáhaného nároku

aj z hľadiska spotrebiteľského práva. Za predpokladu, že nárok oprávneného nie je v rozpore so zákonom, oprávnený cestou mimoriadnych opravných prostriedkov (obnovy konania) môže získať nový exekučný titul bez toho, aby mu hrozilo nebezpečenstvo premlčania predmetného nároku.

3. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu oprávnený podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie odôvodnené dovolacím dôvodom uvedeným v § 431 C. s. p., s poukazom na dôvod prípustnosti dovolania podľa § 420 písm. f/ C. s. p., tvrdiac, že odvolací súd svojim nesprávnym procesným postupom znemožnil jeho osobe, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Nesprávny procesný postup súdu oprávnený vzhliada v zastavení exekúcie napriek tomu, že pre takýto postup neboli splnené zákonom stanovené podmienky. Oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie odvolacieho súdu, č. k. 4CoE/120/2017-75 zo dňa 31. 07. 2017,

ako aj prvoinštančné uznesenie, č. k. 15Er/2719/2013-45 zo dňa 16. 03. 2017 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného

je potrebné odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

5. Podľa § 200 veta prvá Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

7. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

8. Exekučný poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ust. § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylúčil prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku síce stanovilo všeobecné pravidlo, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo určené nie je.

9. V tu posudzovanej veci je dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu, č. k. 4CoE/120/2017-75, vydané dňa 31. 07. 2017, teda už za účinnosti ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z., ktoré vylučuje

prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného zo dňa 26. 10. 2017 bolo podané na príslušnej pošte dňa 27. 10. 2017 a prvoinštančnému súdu bolo doručené dňa 30. 10. 2017 (č. I. 83).

10. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ust. § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017, na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (porovnaj uznesenia najvyššieho súdu, sp. zn. 8ECdo/17/2017 z 20. 12. 2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017 z 12. 12. 2017, sp. zn. 5Oboer/25/2018 z 20. 01. 2019, sp. zn. 2Oboer/13/2018 zo 04. 12. 2018 a sp. zn. 6ECdo/15/2017

z 27. 09. 2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach, sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. 04. 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17. 07. 2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15. 08. 2018 a náleze, sp. zn. I. ÚS 259/2018 zo 14. 11. 2018.

11. Z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté až po nadobudnutí účinnosti novely Exekučného poriadku, ktorá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní výslovne vylučuje, najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

12. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnej, ktorá bola v dovolacom konaní úspešná, nepriznal náhradu trov konania, keďže jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.